

Ruth Ch 3:

Redemption & Immorality: Explaining the Inexplicable! (Ch. 3)

Ruth III

(1) Naomi, her mother-in-law, said to her, "Shall I not seek repose for you, so that it will be well with you? (2) Now, is not Boaz our relative, with whose maidens you were? Behold, he is winnowing barley at the threshing floor tonight. (3) Wash, anoint, and put on your garments, and go down to the threshing floor. But do not make yourself known to the man until he finishes eating and drinking. (4) When he lies down, take note of the place where he lies; and you shall come and uncover his feet and lie down. He will tell you what you shall do." (5) She said to her, "All that you say to me, I shall do." (6) She went down to the threshing floor and did all that her mother-in-law commanded her. (7) Boaz ate and drank, and was in good spirits; and he went to lie at the edge of the pile of grain. She came secretly, uncovered his feet, and lay down. (8) In the middle of the night, the man trembled and twisted around, and behold a woman was lying at his feet! (9) He said, "Who are you?" And she said, "I am Rut, your handmaid. May you spread the corner of your garment over your handmaid, for you are a redeemer." (10) He said, "Blessed are you to Hashem, my daughter. This last kindness is better than the first, that you have not gone after the young men, be they poor or rich. (11) Now, my daughter, do not be afraid. All that you say, I shall do for you, for all that pass by the gate of my people know that you are a woman of valor. (12) Now, though it is true that I am a redeemer, there is a redeemer who is closer than I. (13) Stay the night, and in the morning, if he will redeem you, good, let him redeem, but if he does not want to redeem you, as God lives, I will redeem you. Lie down until the morning." (14) She lay at his feet until the morning, and she rose before one could recognize his fellow. He said, "Let it not be known that the woman came to the threshing floor." (15) He said, "Bring the shawl that is upon you, and hold it." She held it, and he measured six measures of barley and placed it upon her. He came to the city. (16) She came to her mother-in-law. She said, "Who are you, my daughter?" She told her all that the man had done for her. (17) She said, "He gave me these six measures of barley, for he said, 'Do not come empty-handed to your mother-in-law.'" (18) She said, "Wait, my daughter, until you know how the matter will fall, for the man will not rest, but will conclude the matter today."

Ruth IV

(1) Boaz went up to the gate and sat there. And, behold, the redeemer of whom Boaz spoke passed, and he said, "Turn aside; sit here so and so". And he turned aside and sat. (2) He took ten men from the elders of the city, and he said, "Sit here", and they sat. (3) He said to the redeemer, "Naomi, who returned from the fields of Moav, sold the portion of field that belongs to our brother, to Elimelech. (4) I thought I would inform you of it, saying, 'Buy it before those sitting here and before the leaders of my nation.' If you will redeem it, redeem it, and if he will not redeem it, tell me, that I may know, for there is none besides you to redeem it, and I come after you." He said, "I will redeem it". (5) Boaz said, "On the day you buy the field from Naomi and from Rut the Moabite, you have bought the wife of the dead, to establish the name of the deceased on his inheritance. (6) The redeemer said, "I will not be able to redeem, lest I destroy my inheritance. You take my redemption rights for yourself, for I will not be able to redeem it." (7) This was the custom in earlier times in Israel regarding the redemption and the exchange: to establish any matter, one would take off his shoe and give it to the other; and this was the manner of ratification in Israel. (8) The redeemer said to Boaz, "Buy it for yourself", and he took off his shoe. (9) Boaz said to the elders and all of the people, "You are witnesses today that I have bought all that belonged to Elimelech and all that belonged to Kilyon and Machlon from the hand of Naomi. (10) And also, Rut the Moabite, wife of Machlon, I have bought for myself as a wife, to establish the name of the deceased on his inheritance, so that the name of the deceased shall not be cut off from his brothers and from

רות ג

(א) ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבבקש לך מנוח אשר ייטב לך: (ב) ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית את גערותי הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: (ג) ורחצתי וסכת ושמת שמלתי עלך ונרדת הגרן אל תודעי לאיש עד פלתו לאכל ולשתות: (ד) ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכבשם ובאת וגלית מרגלתי ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין: (ה) ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה: (ו) ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה חמותה: (ז) ולאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתי ותשכב: (ח) ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי: (ט) ויאמר מיאת ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפי על אמתך כי גאל אתה: (י) ויאמר ברוכה את ליקח בתי היטבת חסדך האחרון מוהראשון לבלתי לכת אחר הבחורים אסדל ואם עשיר: (יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חל את: (יב) ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: (יג) ליניא הלילה והיה בבקר אסיגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חייקוק שכבי עד הבקר: (יד) ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כיבאה האשה הגרן: (טו) ויאמר הבי המטפחת אשר עלך ואחזיבה ותאחו בה וימד ששערים וישת עליה ויבא העיר: (טז) ותבוא אל חמותה ותאמר מיאת בתי ותגדלה את כל אשר עשה לה האיש: (יז) ותאמר שששערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך: (יח) ותאמר שכי בתי עד אשר תדעו איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

רות ד

(א) ובעו עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעו ויאמר סורה שבהפה פלני אלמני ויסר וישב: (ב) ויפח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו וישבו: (ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכה נעמי השבה משדה מואב: (ד) ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ויאדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: (ה) ויאמר בעו ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתה להקים שם המת על נחלתו: (ו) ויאמר הגאל לא אוכל לגאלי פראשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: (ז) וזאת לפנים בישראל עלה האוקה ועל התמורה לקים כד דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: (ח) ויאמר הגאל לבעו קנה לך וישלף נעלו: (ט) ויאמר בעו לזקנים וכלהעם עדים אתם היום כי קנית את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: (י) וגם את רות המואביה אשת מחלון קנית לי לאשה להקים שם המת על נחלתו וליאפרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:

the gate of his place. You are witnesses today." (11) All the people at the gate and the elders said, "We are witnesses. May Hashem make the woman who is coming into your house like Rachel and like Leah, both of whom built the house of Israel, and may you prosper in Ephrat and may your name be renowned in Beit Lechem. (12) May your house be like the house of Peretz whom Tamar bore to Yehuda, through the offspring that Hashem will give you from this maiden." (13) Boaz took Rut and she became his wife. He came to her, and Hashem granted her conception, and she bore a son. (14) The women said to Naomi, "Blessed is Hashem who did not keep a redeemer from you. May his name be renowned in Israel. (15) May he be for you one who revives life, and to support you in old age, for your daughter-in-law who loves you, who is better to you than seven sons, has born him." (16) And Naomi took the boy and placed him in her bosom, and she became his nurse. (17) The neighbors named him, saying, "A son has been born to Naomi" and they named him Oved; he is the father of Yishai, the father of David. (18) These are the descendants of Peretz: Peretz fathered Chetzron. (19) And Chetzron fathered Ram, and Ram fathered Aminadav. (20) And Aminadav fathered Nachshon, and Nachshon fathered Slamah. (21) And Salmah fathered Boaz. and Boaz fathered Oved. (22) And Oved fathered Yishai. and Yishai fathered David.

(יא) וְלֹא־מָרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדָיִם יִתְּנוּ יְקֻנֶּךָ אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתְךָ כַּרְחֵלָה וְכַלְאָה אֲשֶׁר בְּנֵי שְׂתֵיָהֶם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְנַעֲשֶׂה־חֵיֶל בְּאֶפְרַתָּה וְקָרְאִים בְּבַיִת לְחֶם : (יב) וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־רֹחַל וְאֶת־לֵוָּה לְיְהוּדָה מִן־הַזָּרַע אֲשֶׁר יִתְּנוּ יְקֻנֶּךָ לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת : (יג) וַיִּקַּח בָּעֵצָה אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלָיָהּ וַיִּתְּנוּ יְקֻנֶּךָ לָהּ הַרְלוֹן וַתֵּלֶד בֶּן : (יד) וַתֹּאמְרֶנָּה הַנְּשִׁים אֶל־נַעֲמִי בְּרוּךְ יְקֻנֶּךָ אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ גֹּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל : (טו) וְהָיָה לְךָ לְמַשִּׁיב זָרְעוֹ וְלְכֹלֵל אֶת־שֵׁיבְתְּךָ כִּי כָלִתְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתְךָ ? לְדֹתוֹ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לְךָ מִשְׁבַּעַה בְּנִים : (טז) וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתְּהוּ בְּחִיקָהּ וַתְּהִי־לוֹ לְאִמָּנָה : (יז) וַתִּקְרָאנָהּ לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם לְאִמֶּר יֶלֶד־בֶּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָהּ שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשָּׁי אֲבִי דָוִד : פ (יח) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָצֵי הַרְחֵלָה אֶת־חֶצְרוֹן : (יט) וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב : (כ) וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־סַלְמָה : (כא) וְסַלְמָה הוֹלִיד אֶת־בּוֹאֵז וּבּוֹאֵז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד : (כב) וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָּׁי וַיִּשָּׂי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד :

Sanhedrin 19b

'Joseph's strong temptation was but a petty trial to Boaz,' as it is written, And it came to pass at mid-night and the man was startled, 'wa - yillafeth'. What is the meaning of 'wa - yillafeth?', - Rab said: His flesh became [as hard] as turnip heads.

Rashi ibid

"As turnip heads - became hardened, and nevertheless he was able to control his desires, despite the fact that she was unmarried, and with him in the same bed. But by Joseph - she was married, and not in the same bed with him."

Ruth Rabbah 6

AND TURNED HIMSELF. She clung to him¹ like ivy, and he began to finger her hair. ' Spirits have no hair,' he thought, so he said, 'WHO ART THOU? (ib. 9), a woman or a spirit?' She answered, ' A woman.' ' A maiden or a married woman?' She answered, ' A maiden.' ' Art thou clean or unclean?'² She answered, 'Clean.' AND BEHOLD A WOMAN, purest of women, LAY AT HIS FEET (ib. 8), AND HE SAID: WHO ART THOU? AND SHE ANSWERED: I AM RUTH THY HANDMAID.

R. Berekiah said: Cursed be the wicked! Elsewhere³ it is said, She caught him by his garment, saying: Lie with me (Gen. XXXIX, 12), but here, she said, SPREAD THEREFORE THY SKIRT OVER THY HANDMAID.

Breishit Rabbah 85

"It was at that time" – Rabbi Shmuel bar Nahman began: "For I have known the thoughts" (Jeremiah 29:11) – the tribes were engaged in the sale of Joseph, Joseph was engaged in his sackcloth and his fasting, Reuben was engaged in his sackcloth and his fasting, Jacob was engaged in his sackcloth and his fasting, Judah was engaged in taking a wife for himself, and the Holy One blessed He was engaged in creating the light of the messianic king:

1. מס' סנהדרין דף יט:
תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז - דכתיב +רות ג+ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת. מאי וילפת? אמר רב שנעשה בשרו כראשי לפתות.

2. רש"י שם
כראשי לפתות - נתקשה, ואף על פי כן כבש יצרו, ואף על פי שפנויה היתה, ועמו במיטה, אבל יוסף - אשת איש היתה, ואינה עמו במיטה.

3. רות רבה (לרנר) פרשה ו
[ג] וילפת (רות ג: ח) לפפתו כחזוית. התחיל ממשמש בשערה. אמר, רוחות אין להם שער. אמר לה, מה את? רוח או אשה? אמרה לו, אשה. [אמר לה], פנויה או אשת איש? אמרה לו, פנויה. [אמר לה], טהורה או טמאה? אמרה לו, טהורה. והנה אשה טהורה מכל הנשים שוכבת מרגלותיו. ויאמר, מי את? ותאמר, אנכי רות אמתך (רות ג: ט). אמר רבי ברכיה ארורים הרשעים להלן כתיב (בראשית ל"ט) ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי אבל הכא ופרשת כנפיך על אמתך:

4. בראשית רבה (וילנא) פרשה פה ד"ה א ויהי בעת
ויהי בעת ההוא, רבי שמואל בר נחמן פתח (ירמיה כט, יא) : כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת הַמַּחְשָׁבֹת, שְׁבֻטִים הָיוּ עֹסְקִין בְּמַכִּירְתּוֹ שֶׁל יוֹסֵף, וַיִּוֹסֵף הָיָה עֹסֵק בְּשִׂקּוֹ וּבַתְּעִנִּיתוֹ, רְאוּבֵן הָיָה עֹסֵק בְּשִׂקּוֹ וּבַתְּעִנִּיתוֹ, יַעֲקֹב הָיָה עֹסֵק בְּשִׂקּוֹ וּבַתְּעִנִּיתוֹ, וַיְהוּדָה הָיָה עֹסֵק לָקַח לוֹ אִשָּׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עֹסֵק בּוֹרֵא אוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ

Ramban, Gen. 38:8

And marry her, as brother-in-law, and raise seed to thy brother (Gen. 38:8) - The subject is indeed one of great secrets of the Torah, concerning reproduction, and it is evident to those observers who have eyes to see and ears to hear (Deut. 29:3). the ancient wise men who were prior to the Torah knew of the great benefit in marrying a childless dead brother's wife, and that it was proper for the brother to take precedence in the matter, and upon his failure to do so, his next of kin would come after him, for any kinsman who was related to him, who would inherit his legacy, would derive a benefit from such a marriage. And it was customary for the dead man's wife to be wed by the brother or father or the next of kin in the family...

Now it was a matter of great cruelty when a brother did not want to marry his dead brother's wife, and they would call it *the house of him that had his shoe loosed* (Deut. 25:10)... Now the ancient wise men of Israel, having knowledge of this important matter, established it as a custom to be practiced among all those inheriting the legacy, providing there is no prohibition against the marriage, and they called it *Ge'ulah* (Redemption) (Ruth 4:7). This was the the matter concerning Boaz, and the meaning of the words of Naomi and the women neighbors. (see Ruth 4:17). The one of insight will understand

Devarim 25

(5) If brothers dwell together, and one of them dies and has no son, the wife of the dead shall not be married outside to a stranger. Her husband's brother shall go in to her, and take her to him as a wife, and perform the duty of a husband's brother to her. (6) It shall be that the firstborn whom she bears shall be established in the name of his brother who is dead, that his name not be blotted out of Israel. (7) If the man doesn't want to take his brother's wife, then his brother's wife shall go up to the gate to the elders, and say, "My husband's brother refuses to establish for his brother a name in Israel; he is not willing to perform the duty of a husband's brother to me." (8) Then the elders of his city shall call him, and speak to him, and if he stands and says, "I don't want to take her"; (9) then his brother's wife shall come to him in the presence of the elders, and take off his shoe from his foot, and spit in his face; and she shall answer and say, "So shall it be done to the man who does not build up his brother's house." (10) His name shall be called in Israel, "The house of him who has his shoe removed."

8. רות ד

(ה) וַיֹּאמֶר בְּעֵז בְּיָוִם קִנְיֹתָךְ הַשְׂדֵּה מִיָּד נְעֻמִי וְיִמָּאת רֹת הַמוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת־הַמֵּת קִנְיֹתָ לְהִקִּים שְׂם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ: (ו) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אוֹכַל לְגַאֲלֶיךָ פְּרִיאֲשֵׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גֹאֲלֶיךָ אֶתֶּה אֶת־גֹּאֲלֹתִי כִּי לֹא־אוֹכַל לְגַאֵל: (ז) וְגַם אֶת רֹת הַמֹּאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנְיֹתִי לִי לְאִשָּׁה לְהִקִּים שְׂם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שְׂם־הַמֵּת מֵעַם אֲחִיו וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ עֲדִים אֶתֶּם הַיּוֹם:

Yirmivahu 31

19. Is Ephraim my dear son? Is he a darling child? For whenever I speak of him, I earnestly remember him still; therefore my inward parts are troubled for him; I will surely have mercy upon him, says the Lord. 20. Set up road marks for yourself, make signposts; set your heart towards the road, the way on which you go; turn back, O maiden of Israel, turn back to these your cities. 21. How long will you go about, O you faithless daughter? for the Lord has created a new thing in the earth: A woman shall court a man. 22. Thus says the Lord of hosts, the God of Israel; Again they shall use these words in the land of Judah and in its cities, when I shall bring back their captivity; The Lord bless you, O habitation of justice, and mountain of holiness. 23. And there shall dwell in Judah itself, and in all its cities together, farmers, and those who go forth with flocks.

5. רמב"ן בראשית לח:ח (פרשת יהודה ותמר)

(ח) ויבם אותה והקם זרע לאחיד - ... אבל הענין סוד גדול מסודות התורה בתולדת האדם, ונכר הוא לעיני רואים אשר נתן להם השם עינים לראות ואזנים לשמוע. והיו החכמים הקדמונים קודם התורה יודעים כי יש תועלת גדולה ביבום האח, והוא הראוי להיות קודם בו ואחריו הקרוב במשפחה, כי כל שארו הקרוב אליו ממשפחתו אשר הוא יורש נחלה יגיע ממנו תועלת:

... והנה נחשב לאכזריות גדולה באח כאשר לא יחפוץ ליבם, וקוראים אותו בית חלוץ הנעל (דברים כה י) כי עתה חלץ מהם, וראוי הוא שתעשה המצוה זאת בחליצת הנעל. וחכמי ישראל הקדמונים מדעתם הענין הנכבד הזה, הנהיגו לפנים בישראל לעשות המעשה הזה בכל יורשי הנחלה, באותם שלא יהיה בהם איסור השאר, וקראו אותו גאולה, וזהו ענין בועז וטעם נעמי והשכנות. והמשכיל יבין:

6. דברים כה

(ה) כִּי יִשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וְגַם אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר וְכִמָּה יָבֵא עָלֶיהָ וְלִקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְמָהּ: (ו) וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יִקֹּם עַל שְׂם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׂמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) וְאִם לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לִקְחָתָ אֶת בְּמֹתוֹ וְעַלְתָּהּ בְּמֹתוֹ הַשְּׂעָרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהִקִּים לְאָחִיו שְׂם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יְבָמִי: (ח) וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדָבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לִקְחָתָהּ: (ט) וְנִגְשָׁה בְּמֹתוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָהּ וְאָמְרָה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו: (י) וְנִקְרָא שְׂמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חָלוּץ הַנֶּעֱל:

7. בר' לח:ח

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאוֹנָן בֶּא אֶל אִשֶׁת אַחִידָךְ וַיִּבֶם אֶתָּה וְהִקִּים זָרַע לְאִחִידָךְ: (ט) וַיִּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אִשֶׁת אָחִיו וְשָׁחַת אֲרָצָה לְבִלְתִּי נָתַן זָרַע לְאָחִיו:

9. ירמיהו לא

(יט) הֲבֵן יִקְרֶה לִי אֶפְרַיִם אִם יִלֵּד שְׁעֵשְׂעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בֹן זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הִמוּ מַעֲי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאֵם ה': (כ) הַצִּיבִי לָךְ צַיְנִים שְׂמִי לָךְ תִּמְרוּרִים שְׂמִי לְבָד לְמִסְלָה דָרָךְ הַלְכָתְ שׁוּבִי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל שְׁבִי אֶל עִרְיָךְ אֵלֶּה: (כא) עַד מַתִּי תִתְחַמְקִין הַבַּת הַשׁוֹבְבָה כִּי בְרָא ה' חֲדָשָׁה בְּאֲרָץ נִקְבָה תִסּוּבֵב גְּבֵר: (כב) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֵאמְרוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּאֲרָץ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוּתָם יִבְרַכְךָ ה' נְהַ צְדָק הַר הַקֹּדֶשׁ: (כג) וַיִּשְׁבוּ בָּהּ יְהוּדָה וְכָל עָרָיו יַחְדָּו אֶפְרַיִם וְנָסְעוּ בְּעֶדְרָה:

Nidah 31b

R. Dostai son of R. Jannai was asked by his disciples: Why does a man go in search of a woman and no woman goes in search of a man? This is analogous to the case of a man who lost something. Who goes in search of what? He who lost the thing goes in search of what he lost.

10. מסכת נדה לא:

שאלו תלמידיו את רבי דוסתאי ברבי ינאי: מפני מה איש מחזר על אשה, ואין אשה מחזרת על איש? משל לאדם שאבד לו אבידה, מי מחזר על מי - בעל אבידה מחזיר על אבידתו

11. בר' מח:טז

(טז) הַמְלֵאדָה הַגָּאֵל אֶתִּי מִפְּלִרְעָה יִבְרָךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹתָהֶם וַיִּצְחַק וַיִּדְגֵּי לָרֹב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ :

12. שמות ו:ו

(ו) לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְקֹנֶךָ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֵלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתֵיכֶם וְגִאֲלֵתִי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים :

13. ויקרא כה:כד

(כג) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמְחָת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עַמִּדִּי : (כד) וּבְכָל אֶרֶץ אֲחֻזֹּתֵיכֶם גֹּאֲלָה תִתְּנוּ לָאָרֶץ : ט

Yechezkel 37

11. Then he said to me, son of man, these bones are the whole house of Israel; behold, they say, Our bones are dried, and our hope is lost; we are clean cut off. 12. Therefore prophesy and say to them, Thus says the Lord God: Behold, O my people, I will open your graves, and cause you to come up out of your graves, and bring you into the land of Israel. 13. And you shall know that I am the Lord, when I have opened your graves, O my people, and brought you up from your graves, 14. And I shall put my spirit in you, and you shall live, and I shall place you in your own land; then shall you know that I, the Lord, have spoken it, and performed it, says the Lord.

14. יחזקאל לו

(יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הֲעֵצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל הֲמָה הֵנָּה אֹמְרִים יָבֹשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֲבָדָה תִּקְוֹתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ : (יב) לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקֹנֶךָ הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל : ט
(יג) וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי יְקֹנֶךָ בְּפִתְחֵי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי : (יד) וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחִיִּיתֶם וְהִנְחֵתִי אֶתְכֶם עַל אֶדְמַתְכֶם וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי יְקֹנֶךָ דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם יְקֹנֶךָ :